

Uchwała
Komisji Habilitacyjnej
z dnia 30 stycznia 2018 r.
w sprawie opinii w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego
doktorowi Januszowi Żołyńskiemu

Komisja Habilitacyjna, działając na podstawie art. 16 ust. 1 i ust. 2, art. 18a ust. 8, ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm. – dalej jako u.s.n.), § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586 ze zm.) oraz na podstawie uchwały Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych z dnia 7 lutego 2017 r. (BCK-1-L-8470/16) powołującej Komisję Habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Janusza Żołyńskiego, na posiedzeniu w Poznaniu, w dniu 30 stycznia 2018 r., na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, w składzie:

Prof. UW dr hab. Łukasz Pisarczyk - Przewodniczący Komisji,
Prof. zw. dr hab. Andrzej Marian Świątkowski - Recenzent,
Prof. zw. dr hab. Zdzisław Kubot - Recenzent,
dr hab. Monika Latos Miłkowska - Recenzent,
Prof. UO dr hab. Kamil Antonów - Członek Komisji,
Prof. zw. dr hab. Zdzisław Niedbała - Członek Komisji oraz
Prof. dr hab. Krzysztof Ślebzak - Sekretarz Komisji

podjęła uchwałę następującej treści:

„Komisja Habilitacyjna powołana w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Janusza Żołyńskiego wyraża opinię pozytywną w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Januszowi Żołyńskiemu, w dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.”

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym: 5 głosami „za”, przy 1 – głosie „przeciw” 1, 1 głosie - „wstrzymujący się”.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 18a ust. 7 w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 u.s.n., zadaniem Komisji w przewodzie habilitacyjnym jest ocena, czy osiągnięcia naukowe Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora stanowią znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz czy Habilitant wykazuje istotną aktywność naukową.

Osiągnięcie, o którym jest mowa w art. 16 ust. 1 u.s.n. może stanowić: 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji; 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Kryteria oceny osiągnięć naukowych oraz dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego, jak też współpracy z zagranicą konkretyzują § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. Nr 196, poz. 1165).

W postępowaniu habilitacyjnym zostały sporządzone trzy recenzje autorstwa prof. zw. dr. hab. Andrzeja Mariana Świątkowskiego, prof. zw. dr. hab. Zdzisława Kubota oraz dr hab. Monikę Latos-Miłkowską. Ponadto, przez pozostałych członków Komisji zostały przedstawione i złożone cztery opinie.

W ocenie prof. zw. dr. hab. Andrzeja Mariana Świątkowskiego nie ulega wątpliwości, że Habilitant zasługuje na nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych. Mimo uwag dyskusyjnych, podtrzymuje On całkowicie swoje konkluzje, gdyż Habilitant ma swój niewątpliwy wkład w rozwój zbiorowego prawa pracy. Monografia na temat „Aksjologiczne, normatywne i społeczne podstawy prawa rozwiązywania sporów zbiorowych pracy” (Gdańsk, 2016) ma poważną wartość naukową. W pracy habilitacyjnej została zgromadzona i wykorzystana niemal pełna współczesna literatura, składająca się na dorobek polskiego zbiorowego prawa pracy dotyczącego sporów zbiorowych i akcji

strajkowych. Również wcześniejsza książka Habilitanta pt. „Strajk i inne rodzaje akcji protestacyjnych jako metody rozwiązywania sporów zbiorowych” (Warszawa 2013) jest tego najlepszym dowodem. W tej monografii dr Janusz Żołyński przedstawił jednak problematykę sporów zbiorowych i akcji protestacyjnych bardziej przejrzyście, aniżeli uczynił to w monografii habilitacyjnej.

Zdaniem prof. zw. dr. hab. Zdzisława Kubota opracowania naukowe Habilitanta mają bardzo istotny wkład w wykładnię przepisów dotyczących sporów zbiorowych, co pozytywnie wpływa na ich rozwiązywanie w praktyce. Należy zarazem zwrócić uwagę na jasne i klarowne wywody dotyczące złożonych materii prawnych z zakresu zbiorowego prawa pracy. Autor poprawnie operuje bogatą terminologią prawniczą z zakresu prawa pracy, a także terminologią z innych dziedzin prawa, których używa do badania zagadnień stanowiących przedmiot publikacji. Rozważania zawarte w publikacjach Habilitanta charakteryzuje kompleksowe ujęcie opracowywanych zagadnień. Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowego oraz przedstawioną recenzję, w ocenie prof. zw. dr. hab. Zdzisława Kubota, Habilitant spełnia warunki do uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych.

Z kolei w ocenie Pani dr hab. Moniki Latos-Miłkowskiej odróżnić należy ocenę monografii na temat aksjologicznych, normatywnych i społecznych podstaw rozwiązywania sporów zbiorowych, od pozostałego dorobku. Jeśli chodzi o ocenę monografii, którą Habilitant wskazuje jako osiągnięcie naukowe, to wypada ona negatywnie, zarówno pod względem metodologicznym i warsztatowym. Autor ma problemy z syntetycznym przedstawieniem poszczególnych zagadnień oraz uporządkowaniem analizowanych kwestii. Duże fragmenty opracowania sprawiają wrażenie zestawienia luźno związanych ze sobą wątków. W wielu miejscach tok wywodów nie jest przejrzysty, a poszczególne stwierdzenia nie pozostają w związku logicznym. Formułowane wnioski nie zawsze znajdują wyraźne oparcie we wcześniejszej analizie. Język pracy jest chaotyczny i niekonsekwentny. Ponieważ ocena monografii wypada negatywnie, to mimo pozytywnej oceny pozostałego dorobku naukowego, konkluzja recenzji musi być negatywna.

Poza recenzentami stanowisko o dorobku naukowym dra Janusza Żołyńskiego wyrazili również pozostali członkowie Komisji.

W ocenie prof. zw. dr. hab. Zdzisława Niedbały, mimo zgłoszonych zastrzeżeń co do monografii na temat aksjologicznych, normatywnych i społecznych podstaw

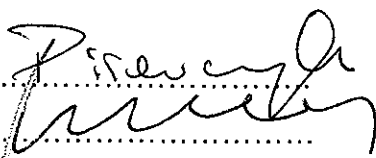
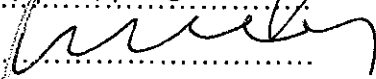
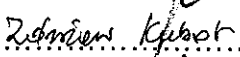
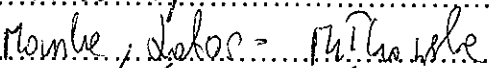
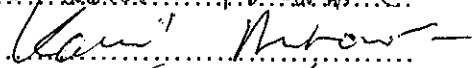
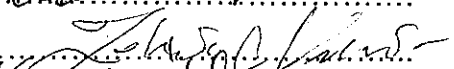
prawa rozwiązywania sporów zbiorowych, dorobek naukowy Habilitanta należy ocenić co najmniej pozytywnie. Na uznanie zasługuje druga z monografii składających się na osiągnięcie naukowe na temat strajków oraz akcji protestacyjnych („Strajk i inne rodzaje akcji protestacyjnych jako metody rozwiązywania sporów zbiorowych”), jak również trzy komentarze, a w szczególności komentarz do ustawy związkach zawodowych. W tym świetle Habilitant spełnia wymagania do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Zdaniem prof. OU dr. hab. Kamila Antonowa dwie monografie wraz z pozostałym dorobkiem naukowym z zakresu zbiorowego prawa pracy, stanowią znaczny wkład w rozwój prawa pracy. Natomiast wątpliwości powstają w związku z przesłanką wykazywania się istotną aktywnością naukowej, gdyż owa aktywność niemal całkowicie zawiera się w osiągnięciach naukowych w rozumieniu art. 16 ust. 1 u.s.n. Ma ta szczególne znacznie przy braku wyodrębnienia innych kierunków badawczych z zakresu prawa pracy w działalności Habilitanta.

Z kolei ze stanowiska prof. dr. hab. Krzysztof Ślebzaka wynika, że dorobek naukowy należy oceniać w świetle przesłanek wynikających z art. 16 ust. 1 u.s.n. W jego ocenie, należy podzielić uwagi krytyczne zgłaszane wobec monografii „Aksjologiczne, normatywne i społeczne podstawy prawa rozwiązywania sporów zbiorowych pracy”. Gdyby tylko ta książka miała stanowić o wyrażeniu pozytywnej opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, to można byłoby w tym zakresie wyrazić istotne wątpliwości. Poza tą książką znajduje się jednak monografia na temat strajków („Strajk i inne rodzaje akcji protestacyjnych jako metody rozwiązywania sporów zbiorowych”), która wypada zdecydowanie korzystniej. Z kolei jeśli chodzi o zgłoszony przez Habilitanta cykl publikacji, to uznanie, że jest on jednotematyczny w rozumieniu ustawy należałoby uznać za nieuprawnione. Jest to natomiast istotny dorobek naukowy (30 publikacji), który dodatkowo powiększa samodzielne autorstwo trzech komentarzy.

W ocenie Przewodniczącego Komisji prof. UW dr. hab. Łukasza Pisarczyka, osiągnięciem naukowym Habilitanta są dwie książki oraz powiązane z nimi artykuły, przy czym niewątpliwie na szczególną uwagę zasługuje zwłaszcza monografia habilitacyjna. Wybór tematyki monografii należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Dotyczy ona zagadnień o dużym znaczeniu społecznym i prawnym. Habilitant dostrzega wiele pojawiających się problemów i podejmuje próbę ich rozwiązania. Wykazuje się zarazem dobrą orientacją w zakresie podejmowanej problematyki. Nie

zmienia to faktu, że wobec dorobku można zgłosić uwagi krytyczne. Niejasne są założenia badawcze Autora przyjęte w monografii. Konsekwencją niejasnych założeń jest również wątpliwa struktura tego opracowania. Autor ma problemy z syntetycznym przedstawieniem poszczególnych zagadnień oraz uporządkowaniem analizowanych kwestii. Ostatecznie pozytywne aspekty ocenianego dorobku przeważają.

Prof. UW dr hab. Łukasz Pisarczyk - Przewodniczący Komisji 
Prof. zw. dr hab. Andrzej Marian Świątkowski – Recenzent 
Prof. zw. dr hab. Zdzisław Kubot – Recenzent 
dr hab. Monika Latos Miłkowska - Recenzent 
Prof. UO dr hab. Kamil Antonów - Członek Komisji 
Prof. zw. dr hab. Zdzisław Niedbała - Członek Komisji 
Prof. dr hab. Krzysztof Ślebzak - Sekretarz Komisji 